

Szindbád írója a rádióban

A Hírlapíró és a halál

Csütörtökön este Krudy-bemutató a noviszádi rádióban

A DARABOT MAJTÉNYI MIHÁLY ALKALMAZTA RÁDIÓRA

Csütörtökön újabb színnel, újabb bemutatóval gazdagodik a noviszádi rádiószínház műsora. A rádió drámai együttese mikrofon elé viszi Krudy Gyula, a Hírlapíró és a halál című elbeszélését Majtényi Mihály dramatizálásában. Erről az új rádiójátékról Majtényi Mihály a következőben tájékoztatja a Magyar Szó olvasóit:

—Már a rádiódramával kapcsolatos értekezleten szóba került, hogy ki kell szélesíteni a műsort, vidámabb tárgyú témákat is fel kell dolgozni. Arról is volt szó, hogy a magyar irodalom klasszikusainak műveiből kell dramatizálni és ezeket a hangjátékokat a közönség elé vinni. Én a magam részéről Krudy Gyula egyik művének dramatizálását vállaltam.

— Krudy aki a század elején kezdte meg írói pályafutását (azt hiszem 1932-ben halt meg), új hanggal jelentkezett a magyar irodalomban. Ez az írói hang, tele érzélemmel de ugyanakkor enyhé gunnyal, mintha egy régi mesevilágba vezetne bennünket, s ennek a mesevilágnak alakjai, a „Bohéme”-írók, újságírók, művészek, aztán a kisvárosok álmodozólelkű emberei többnyire megrokkant életükkel, soha be nem teljesedett, de örökös vágyódással a boldogság után... olyanok mint egy elmosódó pasztellkép, olyan szépek, sejtelmések, bár néha valószínűtlenek, ködlovagok; Don Quijoteok, de Sancho Pancha is akad mellettük. Különösen a mellékalakok ilyen vaskosak.

— A Vörösh postakocsi egyik nagy könyvsikere volt korának, és Szindbád utazásai megrízták és megmosolygatták a közönséget. — Krudy főleg regényeket írt, keretes elbeszéléseket. Kutatva az anyag után, amelyet ettől az írótól dramatizálhatnánk, rábukkantam egy elbeszélésére, a Nyugat 1928-as régi évfolyamában. A Hírlapíró és a halál és az az elbeszélés, amely valahogy alkalmasnak tűnt nekem, hogy mikrofon elé vigyük. Századeleji történet, egy párbaj története, újságírókról, pesti klubokról, kávéházakról szól, és nagyon jellegzetes írása Krudynak.

— A dramatizálás nem volt könnyű, hiszen Krudy izigvérig elbeszélő, széles és terjedős, és drámai magot csak magában a cselekményben találtam. Mint a már felgombolyított motringot, úgy kellett visszagombolyítani az egész történetet és Krudy alakjait

közönség elé vinni. Tartottam magam, ahol csak lehetett, Krudy eredeti párbeszédeire, viszont voltak helyek, ahol Krudy nyelvén új párbeszédeket kellett konstruálni,

Majtényi Mihály

és az író sokszor csak pasztellszerűen odavetett mellékalakjait életesebb és erősebb nyelven megszólaltatni. Azok véleménye szerint, akik az átdolgozást olvasták, ez sikerült is, úgyhogy a hangjáték ütemes, lüktető, derűs és vidám jelenetekkel telített, inkább tragikomédia, anélkül, hogy az érzelmes játék elemeit nélkülöznél.

— A főszerepet Ferenci Jenő játssza és ez az egyetlen szerep, amely az egész játékon átvonul. Ez és a bementő, akinek fokozott hely jutott a hangjátékban, hiszen sokszor költői szöveggel kíséri — eredeti Krudy szöveggel — és magyarázza a cselekményt. A többi szereplő inkább csak a darab egy-egy jelenetében fordul elő. Ezek inkább kabinet alakok, bár adott esetben mindegyikük főszereplővé lép elő. Ezeket a szerepeket Gyapjas Marika, Boros István, Bogdánfi Margit, Gerih Endre, Sóvény Károly, Gyapjas János és többen mások alakítják. Ezenkívül két sikeres gyermekszerepe is van a hangjátéknak. A darabot Varga István rendezte.